

ב"ה, גליון קלז שבט תשמ"ט **וועד העולמי ללימוד תורה לשמה** **ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א** **מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל**

ספר תפארת שלמה פרשת בלק

אבל הלומד אצל רב הגון הלומד תורה לשמה הוא בבחי' זריעה שמגרעין אחד יוצא כמה שבליים כן אפי' מאות אחת יכול להיות כמו מעיין המתגבר להיות פרה ורבה לכן צריך לנהוג בו כבוד. וז"ש (שם א) הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה נעשה כמעיין המתגבר כו' משמח את המקום משמח את הבריות. והוא בחי' הריון כמ"ש (שמות כד, יב) אשר כתבתי להורותם. כמו שראינו בתורה שבכתב כי אין קץ וסוף לפירוש' ולסודות התורה עד סוף כל הדורות

מברכיך ברוך וגו'. הנה ברך לקחתי ולא אשיבנה. ידוע גודל מעלת הצדיקים אשר יש כח בדיבור אחד מד"ת שלהם להיות פרה ורבה בלב שומע מהם להגדיל תורה ויאדיר כמ"ש הבעש"ט במשנה בפרקי אבות (ו, ג) הלומד מחבירו פרק אחד כו' אפי' אות אחת צריך לנהוג בו כבוד וק"ו מדוד המלך ע"ה שלא למד מאחיתופל רק שני דברים בלבד כו' ק"ו הלומד מחבירו אפי' אות אחת כו'. והקשו הראשונים מה ק"ו בזה הלא דוד למד שני דברים ואיך יליף ק"ו על אות אחת. אך הפי' בזה שדוד המלך לא למד מאחיתופל רק ב'

דברים בלבד כי תורתו לא הי' בבחי' פרה ורבה. אבל הלומד אצל רב הגון הלומד תורה לשמה הוא בבחי' זריעה שמגרעין אחד יוצא כמה שבליים כן אפי' מאות אחת יכול להיות כמו מעיין המתגבר להיות פרה ורבה לכן צריך לנהוג בו כבוד. וז"ש (שם א) הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה נעשה כמעיין המתגבר כו' משמח את המקום משמח את הבריות. והוא בחי' הריון כמ"ש (שמות כד, יב) אשר כתבתי להורותם. כמו שראינו בתורה שבכתב כי אין קץ וסוף לפירוש' ולסודות התורה עד סוף כל הדורות. והוא כמו שזרע בשדה עידית שעושה פרי עד לרוב לכן כאשר עשו העגל כתיב (שמות לג, ה) ועתה הורד עדיך. לשון עידית. וכן בענין ההשפעות והברכות שע"י הצדיק יותר מה שהוא מברך ומשפיע לבנ"י יותר נוסף לו כח ההשפעה כמעיין המתגבר. כמ"ש (במדבר ו, כז) ושמו את שמי על בנ"י ואני אברכם לכהנים שיושפע להם ברכות חדשות יותר ויותר. לכן גם אחר שברך ברכת כהנים אם מצא ציבור צריך לברך עוד הפעם ברכת כהנים. וזה דוקא בברכת ישורון בנ"י. אבל אצל ברכת יצחק כתיב (בראשית כז, ל) כאשר כלה לברך את יעקב שהי' רצונו על עשו כלו ברכותיו. ואח"כ כתיב (שם כח, א) ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו כי ברכת יעקב הוא כמעיין המתגבר בלי הפסק. וז"ש בלעם מברכיך ברוך שנתגברו ברכות המברכים את ישראל. לא כן בבלעם כתיב הנה ברך לקחתי ולא אשיבנה שלא יהי' לו הוספה יותר רק מה שקבל. וז"ש (במדבר כב, לח) את הדבר אשר ישים ה' בפי אותו אשמור לדבר ולא יותר. אבל הצדיק בברכותיו הוא כמעיין המתגבר להשפיע תמיד ברכות וישועות אמן. עוד

צריך להבין מה שאמר לו הש"י (שם כ) הדבר אשר אדבר אליך אותו תעשה. והוא אמר אותו אשמור לדבר. לפי הידוע מעלת הצדיקים מה שהם עושים למטה הם מעוררים רחמים וחסדים למעלה. וז"ש לו אותו תעשה להביא הדיבור לידי העשי' כנ"ל. ודרך רשעים באפילה (משלי ד, יט), והוא אמר אותו אשמור לדבר. בדיבור לבד ולא יעשה פרי למעלה. גם הש"י אמר לו אותו תעשה. גם אתה מקודם צריך לעשות טוב. והרשע הזה לא רצה להטיב מעשיו רק אמר אותו אשמור לדבר לישראל ולא לעשות בעצמו:

(המשך אי"ה בגליון הבא)